

Benefiční časopis

(zakoupením tohoto čísla přispíváte na naši školu)

KáGéčko

7. číslo, 2. ročník, duben 2009

Doporučená min. cena: 10 Kč

Milí čtenáři KáGéčka,

tak konečně je tu duben a s ním už snad i to jarní počasí, na které jsme tak dlouho a netrpělivě čekali. Sluníčko nabývá na síle a školní rok se pomalu krátí...

Třetí čtvrtletí končí a nás v tomto měsíci čeká „oblíbená“ pedagogická rada a třídní schůzky. Ale kromě méně příjemných záležitostí očekáváme i několik akcí, na které se určitě můžeme těšit. Navštíví nás policisté se svým preventivním programem, studenti biologického semináře nám připraví zajímavý Den Země, sexta zorganizuje filmový maratón a samozřejmě budou probíhat přípravy na skvělý květnový Majáles.

Nakonec Vás můžeme uklidnit, že inspekce, která na naší škole probíhala na konci března, dopadla úspěšně.

Doufáme, že si duben patřičně užijete a přejeme pěkné počtení.

Vaše redakce

Akce na duben

- ✓ **6. 4.** Maturitní písemná práce z českého jazyka a literatury (ok, IV. r.)
- ✓ **8. 4.** Školní mše svatá před Velikonocemi od 9:00
- ✓ **9. – 10. 4.** Velikonoční prázdniny
- ✓ **13. 4.** Pondělí velikonoční
- ✓ **15. 4.** Maturitní písemná práce z Aj (ok, IV. r.)
- ✓ **16. 4.** Pedagogická rada za III. čtvrtletí
- ✓ **16. 4.** Třídní schůzky v 18:00
Setkání vedení školy se zástupci rodičů všech tříd v 17:30
- ✓ **22. a 24. 4.** Přijímací zkoušky (žáci budou mít povinný náhradní program)
- ✓ **22. 4.** Den Země (projektový den)
- ✓ **23. 4.** Koncert České filharmonie
- ✓ **24. 4.** Filmové představení

Vytaženo ze sítě (aneb stránky, které stojí za to znát)

... dnes s podtitulem „Šperky“

<http://www.krasnesperky.cz/>

Na těchto stránkách se lze setkat s výrobky z unikátní pryskyřice a skla, případně drahých kamenů. Jsou to originální ozdoby vhodné pro každou příležitost.

<http://belda.cz/cesky>

Věnují se převážně výrobě moderního šperku podle vlastních návrhů. Nejen zlaté a stříbrné, ale také netradiční šperky z titanu, oceli a různých umělých hmot.

<http://www.maseksperk.cz/>

Unikátní tvůrce židovských svatebních prstenů (už jen ty stojí za shlédnutí), secesních rostlinných ornamentů a dále ozdobné závěsy a náprstky.

<http://etty.rajce.net>

A malá reklama – ukázka mé vlastní tvorby, bohužel ale jen malá, neboť nevlastním fotoaparát :-)

Návštěva německých studentů na KG

Jak si jistě mnozí všimli, tak se v naší škole ještě před inspekcí udála jedna velice zajímavá událost. Proběhl již tradiční výměnný pobyt s německou školou z Mendenu. Minulý rok jsme byli my u nich na návštěvě a tentokrát si oni užívali krás matičky Prahy, která jistě uspokojí i ty nejnáročnější v každém ohledu.

Někteří hosté byli sice velmi překvapeni, když zjistili, že máme elektrické osvětlení a nebydlíme v zemičkách, ale to nijak nenarušilo naše přátelské sblížení. Zjištění, že se až tak moc nelišíme, nám naopak pomohlo k lepší domluvě, protože ta někdy probíhala na základě velice složitých různých končetinami a ne vždy bylo dosaženo uspokojivých výsledků. Zkrátka návštěva splnila účel měla, tzn. že jsme se přiučili nějaké to nutné a velice časté slovíčko, o kterém se ve škole nikdy nedoslechnete. Mnoho lidí mi dá jistě za pravdu, když vyslovím názor, že učit se týden od rodilých mluvčích je mnohdy účinnější než roky strávené nad gramatikou a v lavicích ve škole. Je prostě potřeba mluvit – a to o čemkoliv. Například debata na téma „Sprchovat se ráno nebo večer?“ se může ukázat jako velice zákeřná.

A co tu vlastně němečtí kamarádi dělali? Po příjezdu v pátek odpoledne, když se trošku otrkali, se vyrazilo za zábavou. Máme totiž již několikaletou zkušenost, že je to nejlepší způsob, jak se skamarádit. Sobota a neděle, která následovala, se nesla v duchu veselého seznamování s českou kulturou, protože program byl volný a v režii každé rodiny. Každý se samozřejmě snažil nalézt nějaký kompromis mezi svými přáními a přáními hosta. Já například zas tak rád nenakupuji, tak jsem raději zašel na čaj do kavárny a své Němce jsem dal na nějakou dobu rozchod. Někdo by možná řekl, jaká nezodpovědnost, ale já myslím, že kompromisy jsou důležité a nemá smysl je k něčemu nutit. Ona se pak naopak nechala provést celou Prahou.

V pondělí byl už jejich společný program, zatímco jsme si my užívali školu. Myslím, že měli nějaký odbornější výklad, co se týče Prahy. Prošli si například Klementinum. V úterý jsme ochutnali pivo ve Smíchovském pivovaru, zastříleli si z luku na Císařské louce a byli na zpívané mši v Kobylisích u Salesiánů. Středa byla náročná, protože jsme již v sedm hodin ráno odjížděli autobusem od školy do Karlových Varů. Tato lázeňská destinace se jim líbila. Někteří odvážlivci se dokonce napili ze všech pramenů, což prý způsobuje rychlé opotřebení pantů na dveřích WC. Ve čtvrtek se dokonce naši hosté účastnili výuky u nás na škole, která se ukázala v mnoha případech docela zábavná (viz hodiny němčiny). Poté následovala přednáška o naší nedávné minulosti, tzn. o hrůzách komunismu. Někteří byli viditelně překvapeni, jak vysoké jsou počty obětí.

Pochmurnou náladu ale spravil super oběd v naší „nové“ jídelně a přátelský zápas ve volejbale v tělocvičně. Nesmím také zapomenout na film o sv. Františku z Assisi, který byl v němčině s českými titulky. Večer se uspořádala rozlučková párty, které se účastnili skoro všichni, až na výjimky. V pátek ráno už proběhlo jen velké loučení a společné foto zakončilo tento povedený výměnný pobyt.

Děkujeme všem, kteří pomáhali s organizací, ale hlavně pí prof. Kvičerové a pí prof. Přádné. Tschüss!! Zase příště...
Michal Kalný, septima

Blázni ve zvonu

Dům U Kamenného zvonu hostí výjimečnou výstavu

Na Staroměstském náměstí není jen Orloj, Týnský chrám a pomník Jana Husa. Kromě těchto pamětihodností je na náměstí nevkusné tržiště s umělohmotným dřevem a – hned vedle zmíněného Týnského chrámu – vstup do Domu U Kamenného zvonu. A ten nás zajímá. Tedy, teď ne tak Dům, jako spíš to, co je v něm. A nemyslím kavárnu.

Prinzhornova sbírka

Galerie v Domě u kamenného zvonu vystavuje výběr ze sebraných obrazů psychicky postižených lidí historikem umění a psychiatrem Hansem Prinzhornem v letech 1919–1921. Jde o obrazy, které zcela vybočují z klasické výtvarné tvorby a na něž se snaží navázat a reagovat surrealisté a expresionisté 20. století.

Na výstavě je ze sbírky ke zhlédnutí asi 120 vybraných děl, doplněné doprovodným textem o životě autorů, bohužel ne vždy dostatečně zachovalým. Můžeme tak vidět spojitosti mezi životem autora a obrazem, což nám na něj poskytne zcela nový pohled. I bez jednotlivých příběhů si ale lze každý obraz pečlivě prohlížet a porovnávat s ostatními, neboť jsou na nich vidět pečlivost, zaujetí, intenzita a témata, která se u klasických obrazů nalézají jen stěží. Součástí expozice jsou i poněkud suché pokusy díla animovat, většinou bez valných úspěchů.

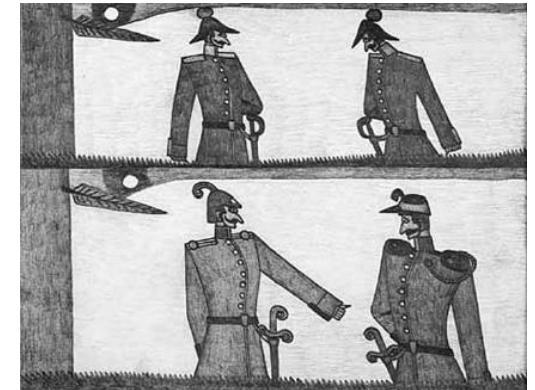
Výstava se také snaží vystihnout samotnou postavu Hanse Prinzhorna a další osudy sbírky a jejích autorů. Část expozice je tak věnována nacistické výstavě „Entartete Kunst“ (1937), v níž byla sbírka zneužita pro ukázání zvrácenosti tehdejších zástupců avantgardního umění, a „akci T4“ (od roku 1939), ve které si nacisté kladli za cíl zbavit německý národ duševně nemocných a jež předcházela genocidě Židů. Historii – a zvláště akci T4 – se výstava věnuje jen velmi stroze, v několika málo odstavcích, další osud sbírky už zaznamenán není.

Pokud chcete vidět hodnotnou výstavu, jež zcela vybočuje z běžných témat a okruhů, běžte se podívat, stojí za to.

Prinzhornova sbírka

Dům U Kamenného zvonu, 5. 2. – 3. 5. 2009

studenti vstup Kč 60,-

Šimon Trlifaj, sexta

Historie Converse

Historie Converse

Kořeny firmy **Converse** sahají až do roku 1908, kdy *Marquis M. Converse* otevřel v Massachusetts továrnu nazvanou **Converse Rubber Shoe Company** (známou taky jako Boston Rubber Shoe Company). Továrna zprvu vyráběla pouze gumové podrážky pro všechny druhy obuvi, od roku 1915 se však zaměřila na výrobu tenisové obuvi a od ní plynule přešla k výrobě obuvi pro basket. A tady se začíná psát legenda. Rok 1917, rok, kdy světlo světa spatřily **Converse All-Star**. Neskutečně inovátorské boty, které přinesly do v té době relativně mladého sportu – basketbalu spoustu nových prvků a nápadů.

O čtyři roky později udělala firma **Converse** geniální tah, zaměstnává basketbalistu **Chucka Taylora**, který **All-Star** nosil jako své nejoblíbenější boty. Krom hráče se z něj stává obchodník firmy **Converse** a tvář značky. Na všech modelech **Converse – Chuck Taylor All-Stars** se objevuje jeho podpis, který navěky stvrzuje jednu sneakers legendu.

Současnost Converse

Nejslavnější **Conversky** jsou navěky **All-Stars**, avšak tím výčet modelů této značky rozhodně nekončí. Neméně populárními se staly např. basketbalové boty z roku 1986, které nesou název **The Weapon**. Model **The Weapon** se dočkal také reakcí, první v roce 2002, kdy v nich přišel na předávání cen Teen Choice Awards samotný **Kobe Bryant** a druhé v roce 2003 pod názvem **The Loaded Weapon**.

Veškeré modely od **Converse** se už léta vyrábí v široké paletě barevných provedení a dekorů.

Converse byly jedny z prvních tenisek na světě a rozhodně nebudou poslední. Minimálně se o to postará firma **Nike**, která značku **Converse** už nějaký ten pátek vlastní.

reportérky z tercie

Hlavně se k přírodě slušně chovat aneb Rozhovor s pí prof. Sýkorovou

Blíží se maturity, na úvod tedy jednoduchá otázka: Z čeho jste maturovala?

My jsme tenkrát maturovali povinně z češtiny, ruštiny a z matiky, měli jsme jenom jeden volitelný předmět, a to jsem si vybrala biologii.

Po maturitě jste měla jasno, že půjdete na biologii a chemii, nebo jste se ještě rozhodovala mezi nějakým dalším předmětem?

To jsem měla rozmyšlené mnohem dřív než po maturitě, přihlášky se odevzdávaly asi tak, jak vy to odevzdáváte, to znamená někdy do prosince, ale že budu dělat chemii a biologii, to jsem asi věděla celý gympl. Já jsem šla na přírodovědnou větev. Tenkrát byl gympl, na který jsem chodila, rozdělen na humanitní větev, přírodovědnou a matematicko-fyzikální, a já jsem si vybrala přírodovědnou.

Chodila jste na čtyřleté gymnázium?

Ano, tenkrát jiné nebylo. Chodila jsem na Sladárnu (*Gymnázium Karla Sladkovského, pozn. red.*).

Kráčela jste s výběrem oboru ve šlépějích svých předků?

Vůbec ne. V mojí rodině jsem byla spíš odrodilec, rodiče také dělali přírodní vědy, ale matiku a fyziku, to je trochu něco jiného. Všichni tři v rodině – brácha, táta, máma – byli technicky, fyzikálně a matematicky zaměřeni. Mě tohle nijak nijak neoslovovalo.

A naopak – Vaše děti se zaměřují podobně jako Vy, nebo je zajímají jiné obory?

Nejstarší holka dělá medicínu, takže tam asi to trochu je, ale zaměřuje se na ergoterapii, to je spíš na styk s pacienty – jak s nimi dále zacházet v léčbě, v rekonvalescenci – je to spíš o lidech než o biologii, ale musela mít biologii dobrou. Další holka je na architektuře, čili ta je naopak po prarodičích, a nejmladší, ta je spíš taková bohémka, má hudební talent, i když teď dělá ekonomku, letos bude maturovat.

Kdybyste někoho chtěla nalákat na biologii, co byste řekla, že je na ní nejzajímavější, co Vás na ní lákalo?

Mě tenkrát přišlo zajímavé, že je to živé, že je to život. Myslím, že žádný jiný obor se takhle nezabývá živým – s výjimkou těch, co se zabývají lidmi, třeba psychologie, to je taky určitě hezké. A taky, člověk měl rád přírodu, takže věděl, že pak v přírodě díky studiu bude. Ale nevím, jestli bych na to dneska děti nalákala, protože mám pocit, že v přírodě jsou lidé čím dál tím méně rádi. Ubývá zájem o botanické a zoologické obory.

Ted' se třeba všichni maturanti, co mám, zabývají myšlenkami, že půjdou na medicínu, ale rostliny a živočichové dnes moc lidí nezajímají.

Co myslíte, že by si měl každý žák – i ten, kterého třeba vůbec biologie nezajímá – odnést jako hlavní z hodin biologie v průběhu studia?

Měl by si hlavně odnést to, aby se k přírodě uměl slušně chovat, ať už k živočichům nebo k rostlinám a celkově ke krajině, vážit si jí. Je na ní závislý – i když si někdo myslí, že to tak není. A pak byste si měli odnést takové věci, jako je biologie člověka. To, co nutně potřebujete vědět, jak se chovat, abyste nepřišli o zdraví a věděli, co dělat při nějaké chorobě.

Kdybyste se ted' měla rozhodnout pro jiný obor kromě biologie a chemie, jaký byste si vybrala? Jaký Vás vždycky zajímal, nebo zajímá ted'?

Je fakt, že jsem kdysi uvažovala, jestli bych neměla jít učit češtinu a dějepis, protože na základce mě to hodně bavilo a i šlo.

Děkujeme za čas na rozhovor!

Šimon Trlifaj, sexta

Život za mřížemi

Recenze k filmu René

Dokumentární film Heleny Třeštíkové začíná odsouzením sedmnáctiletého mladíka Reného do vězení, kam se vždy po pár dnech na svobodě opět vrací. Tento koloběh propouštění a znovu uvěznění trvá celých dvacet let.

Celý děj je protkán autentickými rozhovory Reného s režisérkou Helenou a čtenými dopisy plnými syrovosti a někdy hrubosti. Diváka vtáhnou do atmosféry nejen životní události mladíka měnícího se v muže, ale i autorčino umění proložit celý děj důležitými politickými situacemi střední Evropy. V socialistickém Československu začíná cesta z vězení do vězení. Sametová revoluce a následné amnestie V. Havla se přímo dotýkají i Reného. Avšak při vstupu do Evropské unie je již znovu ve vězení. Mezitím prožívá dva milostné příběhy, utíká z vězení, ale je opět chycen, jeho tělo se stává plátnem pro nejružnější tetování a vykrádá byt i samotné režisérce. Krádeže jsou totiž jeho nejčastějším důvodem k uvěznění. Sám dostává příležitost přispět k filmu vlastnoručními záběry, avšak neúspěšně. Propůjčenou kameru, kterou využil k naprosto jiným účelům, už nikdy nevrátí. V neposlední řadě vydává i dvě publikace.

Filmový štáb opouští Reného v sedmatřiceti letech. Je ve vězení, onemocněl roztroušenou sklerózou a psychologové mu diagnostikovali nadprůměrnou inteligenci. Na krku mu ční černě vytetovaný nápis „Fuck of people“.

Kultura

- Ve dnech 16. – 23. 4. 2009 proběhne v Praze 16. ročník festivalu *Dny evropského filmu*. Jedná se o přehlídku současných evropských filmů a v Praze budou uvedeny v kinech Lucerna a Světozor (www.eurofilmfest.cz).
- Během dubna začnou už také hudební festivaly...
- V Praze můžete zajít na pražský Majáles (30. 4.) nebo pak také na Festival proti rasismu (1. 5.)

Báseň

Radost

(autor školní známý-neznámý)

Radost má smysl
jen, když je podporovaná
druhým člověkem.
Tím větší má váhu,
tím rychleji se šíří.
Člověk se stává
opilý radostí.
Dělá nepředvídatelné skutky,
blázní
a raduje se.
Za čas zase vystřízliví.
Blázní a dělá nepředvídatelné věci.